

GAZETA

NU

*NU STRĂINISMULU
& OLIGARCHIA
NICI SULIMANULU CORUMPETORU*

CI

*CI ROMÂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURU DENNE D'UNU DENNU POPORU*

REDACȚIA

S. RADA GERMANA, 2, (TIPOGR. CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU 6 L.

Pentru capitală și județe:

Pe unu anu (52 numere)..... lei 24
Pe șese luni (26 numere)..... lei 12
Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

*In Bucuresci, abonamentele nu se facu
de câtu la administrația diarului*

ADMINISTRAȚIA

IN STRADA GERMANA 2, (TIPOGR. CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

Pentru străinătate:

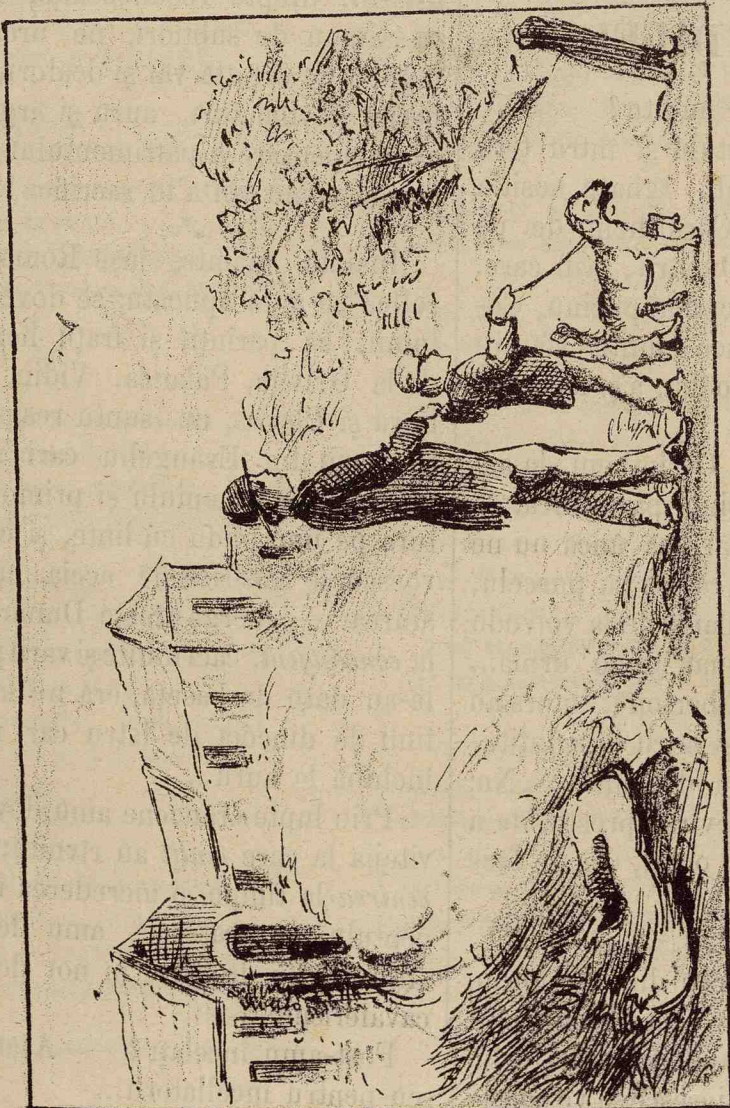
Pe anu (52 numere) fr. 30
Pe șese luni (26 numere) » 15
Linia de anuniuri bani 30

*Din districte, abonamentele se trămitu prin
mandate postale.*

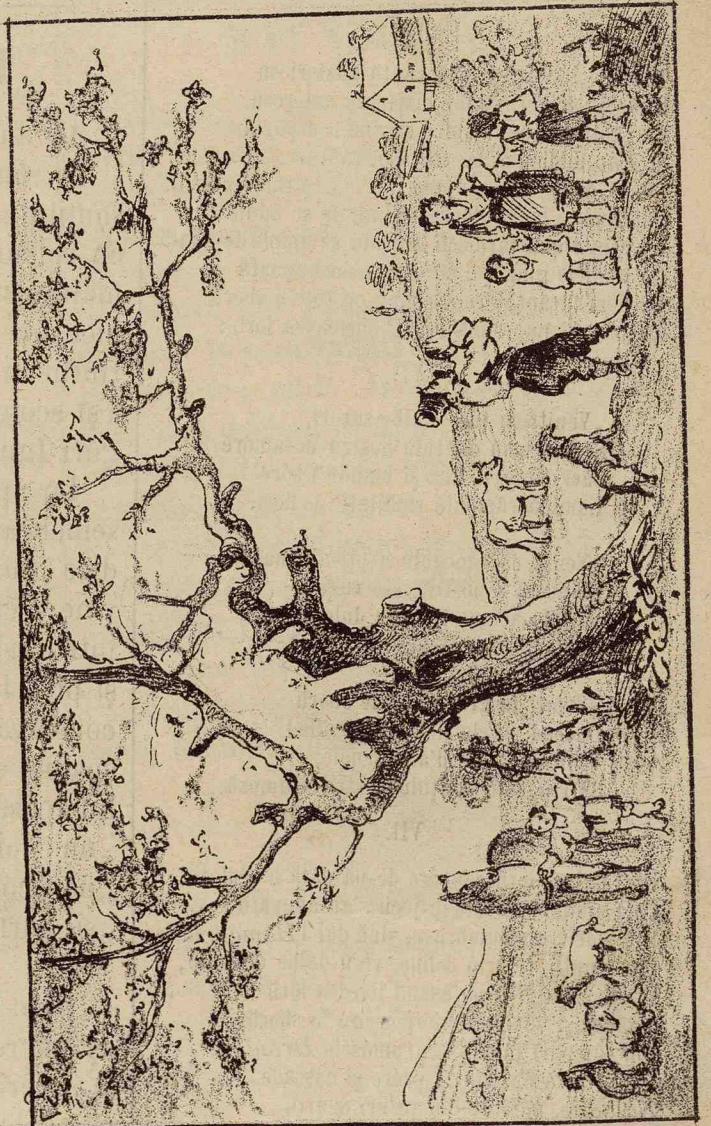
VIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT!

— Diarul ă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

Un gigante ce stă ascunsu supt acosta casă. Ghiciți unde este gigantul?
Ghicițorul va căpăta ca premiu un bravo sănătos!

Ua familie bulgară perđându și pisica, care nu i părăsise, s'a ridicatū
cu totū nemulū spre a o căuta. — Undei pisica?

DANȚULU NIMFELORU

I.

Veduta'ți vre-ua dată voi danțul amoroș
Ce nimfe în crenguță tăcută, misterioș,
El joca-ades când noptea natura pre-domnește;
Când d'alba faci-a noptei în ceruri strelucește,
Și stelele-aurōse pământului zimbescu?
Când zefirul prin frunze prin crenguți cu-amorū
Când totul dormitează și nu se mai aude
De cătu privighetōrea ce-ascunsă 'ncetū prelude
A ei suave cânturi? Și murmurul ușorū
Alū riului ce 'n unde se-aruncă din isvorū?...
soptescū?

II.

În mijlocul pădurei, în care n'a pătrunsū
Nici puț de omū, se află-unū luminisū ascunsū;
Aicea miș de nimfe în noptile frumoșe,
Când lumea dormitează, tragū danțuri amoroșe,
Călcând cu-a lorū picioare de silfi încântători,
Pre erva cea smălțată de miș de miș de florī,
Și fără ca să lase vre-ua urmă, căci ușore
Și sprintene suntū ele, ca cele căprioare
Șburdateci, ce'naintea vre unū vânătorū
Fugū, fără ca să lase vr'ua urmă-a lorū piciorū.

III.

Regina noptei vērșă miș raze argintii
Pe deluri, pe coline, pe verșile câmpii;
Natura întregă dōrme și totū e'n nemiscare.
Dēr' ore ce s'aude?... Uă dulce fremătare!
Frunzișul se desface plecându-se ușorū:
Uă nimfă se arētă... Unū vērșu țesutū de-amorū
Acopere totū corpū; dēr' ec'ō : 'naintēză...
Strebate luminisulū... apoi, p'unū trunchū s'asēză.
Er' zefirulū ce-adiū răpescē vērșulū ei.
Minune!... Ce vedutū-a atuncia ochii mei?

IV.

Uă dalbă frumusețe!... Chiar luna 'n calea sea
Opritu-s'a de-ua dată, privind cu-amorū la ea;
Privind'ō cum în unde cădeaū buclele-i d'aurū
Pe sinu'ī fragețū care păstra unū scumpū tesaurū...
Privindū ochii ei negrii și vii, strălucitori,
Părend a fi luceferi căduți de susū, din nori,
Pe fruntea ei senină! Gurīța ei ce e-ua florē
Gingășă, ce revērșă profume'mbătătōre,
Și corpulū ei de nimfă înaltū și mlădiosū
Ca trestia ce creșce pe laculū azurosū.

V.

Tăcere! În natură unū cântū misteriosū
Resună : E alū nimfei suspinulū amoroș.
Ea cântă : Vocea'ī dulce resună'n depărtare
Și *Eho* auzind'ō, repetă-a ei cântare.
De-ua dată, ca'n mi-une, miș voci atunci resun'
Cântând și lēngă dēna miș nimfe se adun'
Ca printr'unū farmecū codrulū se umple de-odatū
De nimfele gingașe, cu fruntea'ncununată
De florī încântătōre, ce vinū cu tōte'n sborū
La jocū și impreună repet' chemarea lorū :

VI.

„Veniți cu tōte d'albe surori,
Sē tragemū danțul nostru de-amōre
Căci noptea-ī lină și blāndū'ī sōre
Lumină câmpulū smălțatū de florī.

„Veniți căci mezulū nopti-a sunatū...
De-acum a nōstră este vieța!
Veniți : acuma gustām dulcēța
Dilelorū cariī Deulū ne-a datū.

„Veniți în grabă : orele sborū
Ducend cu ele și-a nōstre dīle!
Veniți cu tōte, d'albe copile,
Să tragemū danțul nostru d-amorū...

VII.

Dēr' dulcea lorū cântare de-ua dată a'ncetatū,
Căci nimfele cu tōte la jocū s'au adunatū :
Din codri, din dumbrave, vinū dulcī *Hamadriade*,
Din munți, de prin coline, vinū dalbe *Oreade*,
Er' gingașe *Napee* lāsānd livedea lorū
S'adun' și după ele alerg ușore 'n sborū
Din câmpuri înverșite frumoșele *Driade*...
Dēr' etă că din riuri, isvōre și cascade
Naiadele, nāscute din valurī azurī,
Aparū la ale lunē dulcī raze argintii.

VIII.

Apoi mai vinū și *Faunū* și *Satiri* și *Silvanī*,
Er' *Bachus* cu *Silenū*, ce'sū *Satiri* vechi de ani,
Soseșce după dēnșii; dēr' cine mai apare?...
E Deulū *Pan* ce-alergă venind în fuga mare,
Căci el e celū din urmă... Priviți'lū : a sositū
Și pre unū trunchiū de arborī s'asēdă ostenitū.
Întregă adunare salută-a luī venire
Cu risuri și cu glume, cu vorbe de iubire,
Și nimfele cu tōte ilū mângāie cu-amorū,
Rugāndū'lū sē le cānte acuma danțulū lorū.

IX.

Și *Pan*, scoțend unū fluerū cu șapte țevi, făcutū
Din trestiele cariī pre *Ladon* au crescutū
Din *Syrinx*, dulcea nymfă, începe a prelude;
În luminisū atuncea unū scototū se aude :
Satiri și *Silvanī* și *Faunī* strigānd
S'adună și 'ncepū joculū ca brōșcele saltānd.
Ridū nimfele cu hobotū de ei, și'n sborū ușore
S'aventă 'nlanțuite, și māndre răpitōre,
Abia atingend erva ca zefirulū ușorū,
Începū sē tragă danțulū feericū, plinū d'amorū.

X.

Le vedū când sus în aerū, plutind pe-aripi de vēntū,
Ca din povești fantasme, sau când jos pe pământū-
Se 'nalt, se las, se'ndoiă ca trestii mlădioșe...
Er' zefirulū resfiră a lorū cōme undōse
Rāpid albele vēluri ce-acoper' corpulū lorū,
Ce-ascundū lumei tesaurī de graciī și de-amorū.
Priveliște frumoșă și care te răpescē!...
Cum salt', cum se mlădiă!... Natura se uimesce
Privind danțulū feericū ce nimfele el joc'
Chiar arboriī pădurei de dragū se mișc' din locū!

XI.

Dēr' numai *Bachus* sēde pre tirsu-ī rezimatū
Privind cu veselīă, când joculū scālămbatū
Ce Deū 'lū tragū de-ua parte sārind fără 'ncetare,
Sau când danțulū feericū și plinū de încāntare
Ce nimfele 'mbātate de-accēntele luī *Pan*
El joc' plutind pe vēnturī prin valū-aerianū.
De-ua dată dēr' s'aude cocōșii 'n depārtere,
Vestind naturēi dīoa ce'ndatā va apare :
S'au stinsū stelele noptei și luna s'a pālītū;
A încetatū cāntarea, er' nimfele-au peritū!

Bolintinu din vale, 1876.

Jiu-ro.

D'ALE DILEI

Ați auzitū? Ați auzitū?

În sfârșitū sfântulū și întru totū
sfințitulū apostolulū *Ignatū* sosit'a
cu epistolia către *Corintheni* de pe
malulū stāngalū *Dunării*, prin care,
nici mai multū nici mai pucinū, *Co-*
rintheni părintese suntū sfātuiți
a'și scōte singuri ochii, a'și face sin-

guri *Ignatulū*.
Iar proștii de *Corintheni*, la as-
semenea bunā voință părintescă, se
dice (noē înșe pare că încă nu ne
vine a crede), cu cătelū cu purcelū,
într'ua singură suflare, de la voivodū
și pînă la cellū mai după urmă...
conservatorū și libertonū, întors'au
spatele sfântulū și întru tot sfințitu-
lū apostolū *Ignatū*, dīcēndū'ī : „Nu;
„nu noi vomū sevērși prostia de a
„ne scōte singuri ochii, d'a ne face
„singuri *Ignatulū*!...”

Apoi bine, ingrați din *Corinthu*,
așa se răspunde la atāta bunā-voință...
părintescă, când *Sabaoth* (celū
pământescū) sē înjosesce sē vē consi-

dere ca stăpāni pe capulū vostru,
pînă a vē cere voē d'a dreptulū
d'a vē scōte singuri ochisorii? Eacă
că acumū sfântulū și întru totū sfin-
țitulū apostolū *Ignatū*, întorsu-v'a
și elū spatele allergāndū, precum
se dice, preste nouē mări și preste
nouē țēri, spre a vē improvisa stă-
pāni, spre a vē ticlui suzerani, de
la cari sē pretindă ceea ce voi, ca
ingrați, — fără sē înțelegeți cinstea ce
vē facea, — v'ați resvrātītū refusānd!

Si cu tōte acestea, precum ni se
afirmă, *Corintheni* insistă, resistă și
persistă din resputeri, preferānd a peri
mai bine pēnă la celū din urmă de
cāt a accepta cāt fi negru măcar
subtū unghiū din ceea ce li se pre-
tinde!

Suntū momentē orribili în viețele
națiunilor, când gluma nici în diarele
umoristice nu mai este admissibilă...

Prin asemenea momente trece ađi
România...

Noi voimū, dērā pēna nōstră se
refusă la umorismū, căci obida ne
îneacă...

Suntemū amărīți, și indignațiunea
cresce în proporțiune cu gravitatea
infamiei...

Ce fel? „*Liberatorii* chrestinilor
„din *Oriente*, aliații noștri pentru
„scopul celū mare,” după ce, în mo-
mentele cele mai critice pentru dēnșii,
le-amū venitū cu cellū mai generosū
ajutorū mēntuindu-ī chiar de peire,
astă-đi, dreptū recunoscință, ne ia
ca *Satanū* de subțiori, ne urcă pe
munte, ne arrattā vāi și dealuri, gu-
berniī și vilaieturi, aurū și argintū
ca compensare a patrimoniulū nos-
tru de vomū voi a'lū sacrifica!

Înainte, înainte, înșe *Romāni* pe
callea ce amū apucatū; sē dovedimū
lumi, că părintii și frații herolor
de la *Grivița*, *Palanca*, *Vidin*, *Ra-*
hova și *Plevna*, nu suntū respitorii
și *Isavii* din *Evangelii* cari 'și-au
vēndutū patrimoniulū și primogeni-
tura pe unū blidū cu linte, și că, de
voescū se găsēscă de aceia, mērgā
aiurea, — mērgā preste *Dunăre*, —
la *consāngent*, căci multe și varii probe
le-au datū de bazețā, erā nu la *La-*
tini de dincōci de *Istru* cari nu se
îchinā la aurū ..

Prin lupte crāncene amū doveditū
vitejia la care multū au rivnitū; prin
venirea la timpū și încrederea în cū-
vēntulū împērātescū, amū demun-
stratū cāt e de mare în noi dosa de
cavalerismū...

Fost-amū încelați? — Atāt mai
reū pentru încellatorū...

Nu Românul îi va roși fața
înaintea cui-va...

Dérâ atunci, avem legate interesele altora de a le noastre, și am dovedit că scim se luptăm, se resbim sau se murim....

Înainte, dérâ, Români, cu toții, într'unu singur gând, într'unu singuru avântu...

Precum umorismul nu mai este admisibile în momente de acestea solemnele, tot asemenea. distincțiunile de albi, roșii, centrali, fracțiuni, nu mai pot fi admisibile...

Cu toții la unu loc, într'ua unică mișcare...

Să protestăm înaintea civilizațiunii seculului alu noă-spre-decelea, să cerem Europei dreptatea sa adevărată chrestinescă și civilisatrice, toate acestea însă sprijiniți pe brațele noastre, pentru că nici unu ajutoru mai eficace nu putem afla de cât în a le noastre brație...

„Aide-toi, Dieu t'aidera!” dice francesul.

GROZAVII

Ia v'opriți

De mai priviți

Peste Istru, ce chiulhanuri

Ce de noi gróznice planuri

Ghinărarii Turci croesci

Pentru Rușii ce'i zoresc!

Vai! de ei

Englezii mi-i trei,

Ce'n Galipoli sosiră

Mai dăună-đi, erii porniră

Contra lorú avéndu de gându

S'e'i stérgă după pământu.

Și nu'i glumă

Că uă sumă

Multu mai mare 'n urma lorú

Pregătita de omorú,

Vine tare 'nferbântată

Pentru Turci ca se se bată.

Prusii stau

Gata pe breu

Asceptându timpú oportunu

Ca se 'ncarce alu lorú tunú,

Și se dea se prăpădescă

În oștirea cea turéscă.

Se 'ncurcú dér

Trebile iar,

Mulți năđăjduiamú în pace

Asceptândú că se va face

În curéndu;... acum, poftim!

Din nou se năđăjduimú.

Nemții numa

Tacú acuma

Căci : n'au unde se cărmescă,

De témă se nu'și croiască,

Nouă tapajuri, lucruri noui,

Vr'un intern groznic resboi!

Ciocolescu

CUGETARI

Timpulú vindecă durerile și certile, pentru că totulú se schimbă, nimeni nu mai e același. Nici ofensatorul nici ofensatulú nu mai suntú aceeași. E ca unu poporú, pe care'lú veđi iritatú și pe care-lú ai revedea după două generațiunii.

**

Elú numai iubesc p'acéstă persónă pe care-o iubia acum đece ani. O cređú destulú de bine. Ea nu mai e aceeași, precum nici elú nu mai e același. Elú era june și ea asemenea; acum e cu totulú alta. Ar iubi-o póte încă, dec'ar fi astú-fel cum era atunci.

**

Inconstanță. — Lucrurile au diferite calități și ánima diferite inclinațiuni; căci nimicú nu este simplu din ceia ce se oferă ánimei și ánima nu se oferă nici-ua-datá simplă vre-unei cauze. D'acolo vine că cine-va plânge și ride câte-ua-datá din același lucru.

**

Simțimentulú neadevărulú plăcerilorú presinți și ne cunoscínța vanitățiiú plăcerilorú absinți causedă inconstanță.

**

Natura noastră e'n mișcare : repaosulú întregú e mórtea.

**

Marton vede bine că natura este coruptă și că ómenii suntú contrarii onestității; dér nu scie pentru ce nu potú se sbóre mai susú.

**

Vanitatea sciințelorú. — Șciința lucrurilorú exterióre nu ne va consola de ignoranța moralei în timp de mánuire; dér șciința moravurilorú ne va consola totú-da'una de ignoranța sciințelorú exteriorulú.

**

Ne cunósemú atâtú de pucínú că mulți se gándescú c'o se móră cândú o ducú bine cândú sunt aprópe se móră, ne simțindú frigurile ce s'apropiá s'eu apostimá gata a se forma.

**

N'afii veđutú nici-ua-datá ómenii carii, ca se se plângă de pucina importanță ce le dați, v'es, pune esemplulú ómenilorú de condițiune carii'i stimézá? Eú le-aș respunde acela : Aréțați-mi meritulú prin care-afii fermecatú p'acele persóne și eú v'eu voiú stima d'asemenea.

**

Experiența ne face se vedemú uá diferință enormă între devoțiune și bunătate.

**

Vanitatea. — Causa și efectele amorulú. — Cleopatra.

**

Cine-va voi se cunóscă în fond vanitatea omulú, n'are de câtú a considera cauzele și efectele amorulú. Causa este unú *nu scii ce* (Corneile); și efectele suntú îngrozitoare. Acestú *nu scii-ce* atâtú de pucínú lucru în câtú nu se póte recunósce, clétiná totú pământulú, princii, armatele, lumea 'ntregă.

Decá nasulú Cleopátrei ar fi fostú mai scurtú, totá facia pământulú s'ar fi schimbatú.

**

Vanitatea e atâtú de întemeiatá în sufletulú omulú, că unú *oldatú*, unú *vistavoiú*, unú *bucátarú*, unú *hamalú* se laudă și vrea se aibă admiratoriú s'ei : și chiar filosofii voiescú. Đi acei carii suntú contra voiescú se aibă gloria ce au cititú; și eú care scii acéstă, póte amú acéstă poftá și póte că și-acei carii vorú citi.

B. Pascal.

Traduse de Lucilius.

CĂTE-VA LĂCRIMI PE MORMENTUL

Contesei de Nemoyowska

Ca ángerii eraí frumósă

Ce sború p'alú cerurilorú plaiú,

Și 'n ochii aveaí o stea lucióasă

Răpită d'intr'unú colțú de raiú!...

Násceaí prin đimbetulú feericú

Alú fericirei scumpú isvorú,

Ș'unú sufletú tristú din întunericiú

Vedea unú sóre iubitorú!...

Te-ai stínsú ca roua dimneții

De pe unú crinú mirositorú!

Atunci cândú orele vieței

Đimbéú sub cerulú făr de norú!

Credeam, credeam, o mórte sumbră,

Că 'ți plae mirtulú plângătorú!

Ce împletește tristú în umbră

Sepulcrú-asilú de tainicú dorú!...

Tăioasă'ți cósă 'n cununată

Cu florii culese din pustii :

O rosă asvárle 'n furiată

În sînulú negrei vecinicii!...

Un ángerú vai! care declină

Neantu'i sterge încruntatú :

Însii dulci, speranță lină

Cu degetú'i ne'nduplecatú!...

O mână rece de țérină

Ce-atinge sánu'i înfloritú :

Desparte inimii ce suspină,

Pentru etern d'unú corpú iubitú!

Sub lespedeá petrificată

De ploii isbită și de vântú :

Speranțe, viață adorată

Apus'au tóte 'n tr'unú morméntú!...

Demetriu Constantinescu

1878 Ianuariú.

MAI NUOU

Astá-đi, după patru ședințe secrete, Camera a ascultatú dezvoltarea interpelării d-lui V. A. Urechia, relativă la retrocedarea Basarabiei Rusiei, și în urma răspunsului satisfăcătorú alú guvernului, Camera a votatú în unanimitate de 92 voturi uá moțiune citită de d. Vernescu, prin care declară că țera nu are nimicú de datú cu nici unú precii și suptú nici unú motivú.

Suptú impresiunea acestú votú naționalú și patrioticú, guvernulú în vedere că Români în împrejurări grele n'au urii și patimi, a cerutú Camerii retragerea actulú de acuzarea foștilorú ministrii, care propunere s'a primitú fiindú numai patru voturi contra și 2 abțineri.

Dupé nltimele sciri telegrafice venite din străinătate, Rușitaú intratú în Constantinople.

Ce-o mai fi și asta?

Drăguța de mătă, mare poftă are pentru gustoasa și delicioasa bucată din cui, dară suntem și noi p'aci și ș'o pune pofta în cui!

